

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

7 юни 2018 година*

„Преюдициално запитване — Защита на географските указания на спиртните напитки — Регламент (ЕО) № 110/2008 — Член 16, букви а)—в) — Приложение III — Регистрирано географско указание „Scotch Whisky“ — Уиски, произведено в Германия и предлагано на пазара под наименованието „Glen Buchenbach““

По дело C-44/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Landgericht Hamburg (Областен съд, Хамбург, Германия) с акт от 19 януари 2017 г., постъпил в Съда на 27 януари 2017 г., в рамките на производство по дело

Scotch Whisky Association,

срещу

Michael Klotz,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça, председател на състава, E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger (докладчик) и F. Biltgen, съдии,

генерален адвокат: Н. Saugmandsgaard Øe,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Scotch Whisky Association, от К. Н. Reuer и W. Baars, Rechtsanwältinnen,
- за М. Klotz, от S. J. Mühlberger, Rechtsanwalt,
- за гръцкото правителство, от G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, M. Tassopoulou и E. Chroni, в качеството на представители,
- за френското правителство, от D. Colas, S. Horrenberger и E. de Moustier, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от F. Varrone, avvocato dello Stato,
- за нидерландското правителство, от M. K. Bulterman и C. S. Schillemans, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от B. Eggers, D. Bianchi и I. Naglis, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 22 февруари 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 16, букви а)–в) от Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетиранието и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ L 39, 2008 г., стр. 16).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Scotch Whisky Association и г-н Michael Klotz, дистрибутор на уиски чрез интернет сайт, по повод на иск, целящ да се преустанови предлагането от последния на произведено в Германия уиски с наименованието „Glen Buchenbach“.

Правна уредба

- 3 Съображение 2 от Регламент № 110/2008 предвижда:

„Секторът на спиртните напитки е важен за потребителите, производителите и сектора на земеделието в [Европейския съюз]. Приложимите за сектора на спиртните напитки мерки следва да допринасят за постигане на висока степен на защита на потребителите, предотвратяване на измамни практики и постигане на прозрачност на пазара и честна конкуренция [...]“.

- 4 Съгласно съображение 4 от този регламент:

„За да се гарантира по-систематичен подход в законодателството, регулиращо спиртните напитки, настоящият регламент следва да предвижда ясно определени критерии за производството, описанието, представянето и етикетиранието на спиртни напитки, както и за защита на географските указания“.

- 5 Съображение 14 от посочения регламент има следното съдържание:

„Като се има предвид, че Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни [(ОВ L 93, 2006 г., стр. 12), изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г. (ОВ L 363, 2006 г., стр. 1)] не се отнася до спиртните напитки, правилата за защита на географските указания на спиртните напитки следва да бъдат установени в настоящия регламент. Географските указания следва да се регистрират, като определят спиртните напитки

като произхождащи от територията на страна, регион или местност на тази територия, когато дадено качество, репутация или друга характеристика на спиртната напитка по същество се приписва на нейния географски произход“.

- 6 Член 16 от Регламент № 110/2008, озаглавен „Защита на географските указания“, предвижда:
- „[...] регистрираните в приложение III географски указания са защитени срещу:
- а) всяка пряка или непряка търговска употреба, отнасяща се до продукти, които не са обхванати от регистрацията, доколкото тези продукти са сравними със спиртната напитка, регистрирана под географското указание, или доколкото такава употреба използва репутацията на регистрираното географско указание;
 - б) всяка злоупотреба, имитация или пресъздаване, дори ако е посочен действителният произход на продукта или ако географското указание е използвано в превод или е придружено от израз като „като“, „вид“, „стил“, „произведен от“, „с аромат на“ или друг сходен термин;
 - в) всяко друго невярно или въвеждащо в заблуждение указание относно източника, произхода, естеството или съществените качества при описанието, представянето или етикетирането на продукта, което може да създаде невярна представа за произхода му;
 - г) всяка друга практика, която може да въведе потребителя в заблуждение по отношение на действителния произход на продукта“.
- 7 В озаглавеното „Географски указания“ приложение III към този регламент се посочва, че „Scotch Whisky“ е било регистрирано като представляващо географско указание, спадащо към категория № 2, тоест тази на „Whisky/Whiskey“, и имащо за страна на произход Обединеното кралство (Шотландия).

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 8 Scotch Whisky Association е учредена съгласно шотландското право организация, която има за цел по-специално да гарантира защитата на търговията с шотландско уиски както в Шотландия, така и в чужбина.
- 9 Г-н Klotz предлага на пазара чрез интернет сайт уиски, наречено „Glen Buchenbach“, което се произвежда от дестилерия Waldhorn, намираща се в Берглен, долината на Бухенбах, в Швабия (Германия).
- 10 Етикетът върху бутилките на уискито, което е предмет на спора, съдържа, наред със стилизирано изображение на ловен рог (*Waldhorn* на немски език), следната информация, а именно „*Waldhornbrennerei*“ (дестилерия Waldhorn), „Glen Buchenbach“, „*Swabian Single Malt Whisky*“ (едномалцово уиски от Швабия), „500 ml, 40 % vol“, „*Deutsches Erzeugnis*“ (германски продукт) и „*Hergestellt in den Berglen*“ (произведен в Берглен).
- 11 Scotch Whisky Association сезира Landgericht Hamburg (Областен съд, Хамбург, Германия) с иск, целящ да се преустанови по-конкретно предлагането на пазара на това уиски, което не е „scotch whisky“, под наименованието „Glen Buchenbach“ с мотива, че използването на това наименование противоречи по-специално на член 16, букви а)–в) от Регламент № 110/2008, защитаващ географските указания, регистрирани в приложение III към този регламент, сред които е „Scotch Whisky“.

12 Според Scotch Whisky Association тези разпоредби предвиждат, че географското указание, регистрирано за спиртна напитка, е защитено не само срещу употребата на подобно указание, но и срещу всяко споменаване на географския произход на това указание. Наименованието „Glen“ поради неговата твърде широка употреба в Шотландия вместо думата „valley“, и по-конкретно като елемент на марката в името на шотландските уискита, обаче предизвиквало в съзнанието на съответните потребители асоциация с Шотландия и Scotch Whisky, независимо от добавянето на друга информация върху етикета, с която се уточнява германският произход на разглеждания продукт. Г-н Klotz прави искане за отхвърлянето на иска.

13 Landgericht Hamburg (Областен съд, Хамбург) сочи, че уважаването на този иск зависи от тълкуването, което следва да се даде на член 16, букви а)—в) от Регламент № 110/2008. Поради това той решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Изисква ли „непървата търговска употреба“ на регистрирано географско указание за спиртна напитка съгласно член 16, буква а) от Регламент [...] 110/2008 регистрираното географско указание да се използва по идентичен или фонетично и/или визуално сходен начин, или е достатъчно спорният елемент от знака да предизвиква у съответните потребители каквато и да е асоциация с регистрираното географско указание или с географския район?

Ако се приеме втората хипотеза: при проверката дали е налице „непърва търговска употреба“, има ли значение и в какъв контекст се вписва спорният елемент от знака, или този контекст не може да попречи на непървата търговска употреба на регистрирано географско указание дори когато към спорния елемент от знака е добавено указание за действителния произход на продукта?

2) Изисква ли „пресъздаването“ на регистрирано географско указание съгласно член 16, буква б) от Регламент [...] № 110/2008 да е налице фонетично и/или визуално сходство между регистрираното географско указание и спорния елемент от знака, или е достатъчно спорният елемент от знака да предизвиква у съответните потребители каквато и да е асоциация с регистрираното географско указание или с географския район?

Ако се приеме втората хипотеза: при проверката дали е налице „пресъздаване“, има ли значение и в какъв контекст се вписва спорният елемент от знака, или този контекст не може да попречи на неправомерното пресъздаване чрез спорния елемент от знака дори когато към него е добавено указание за действителния произход на продукта?

3) При проверката дали е налице „всяко друго невярно или въвеждащо в заблуждение указание“ съгласно член 16, буква в) от Регламент [...] № 110/2008, има ли значение в какъв контекст се вписва спорният елемент от знака, или този контекст не може да попречи на заблуждаващото указание дори когато към спорния елемент от знака е добавено указание за действителния произход на продукта?“.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

14 След представянето на заключението на генералния адвокат Scotch Whisky Association иска с писмо от 15 март 2018 г., в съответствие с член 83 от Процедурния правилник на Съда, да се разпореди възобновяване на устната фаза на производството.

15 В подкрепа на това искане Scotch Whisky Association по същество изтъква, че разсъжденията, изложени от генералният адвокат в точки 66—68, както и в точки 107 и 108 от неговото заключение, са основани на непълно и неточно изложение на фактическата обстановка, както тя е посочена в акта за преюдициално запитване, поради което тези разсъждения са погрешни.

Scotch Whisky Association би желала да получи възможност в рамките на съдебно заседание за изслушване на устните състезания да отговори на тези разсъждения, както и същевременно да поправи и допълни тази фактическа обстановка.

- 16 В това отношение е важно да се припомни, че по силата на член 83 от неговия Процедурен правилник във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат, Съдът може да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено, или когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда, или още когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 17 Това не е така в конкретния случай. Всъщност след изслушване на генералния адвокат Съдът приема, че делото е достатъчно изяснено и не е необходимо да се реши въз основа на доводи, които страните или заинтересованите лица не са обсъдили.
- 18 Освен това не е изтъкнато, че след закриването на устната фаза на настоящото производство някоя от страните по главното производство или някое от заинтересованите лица е посочило нов факт от решаващо значение за решението на Съда.
- 19 Като последица от това следва искането на Scotch Whisky Association за възобновяване на устната фаза на производството да се отхвърли.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- 20 В рамките на настоящото дело двете страни по главното производство са направили възражения както относно текста, така и относно съдържанието на акта за преюдициално запитване.
- 21 От една страна, Scotch Whisky Association упреква запитващата юрисдикция, че не формулирала добре преюдициалните въпроси, и предлага в своето писмено становище същите да се преформулират.
- 22 В това отношение е достатъчно да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика само националните юрисдикции, които са сезирани със спора и трябва да поемат отговорността за последващото му съдебно решаване, могат да преценят — предвид особеностите на всяко дело — както необходимостта от преюдициално решение, за да могат да се произнесат, така и релевантността на въпросите, които поставят на Съда (решение от 4 април 2000 г., *Darbo*, C-465/98, EU:C:2000:184, т. 19). По-специално единствено запитващата юрисдикция може да определя и формулира подобни въпроси. Страните по главното производство не биха могли да променят съдържанието им (решения от 18 юли 2013 г., *Consiglio Nazionale dei Geologi*, C-136/12, EU:C:2013:489, т. 29 и 31 и цитираната съдебна практика и от 6 октомври 2015 г., *T-Mobile Czech Republic* и *Vodafone Czech Republic*, C-508/14, EU:C:2015:657, т. 28 и цитираната съдебна практика). Поради това не би могло да се уважи искането на страна в главното производство за преформулиране на отправените въпроси по посочен от нея начин.
- 23 От друга страна, г-н Klotz счита, че запитващата юрисдикция е изложила фактите по спора в главното производство по съкратен и непълен начин, и предоставя данни с цел допълване на това изложение.

- 24 Следва обаче да се припомни, от една страна, че в рамките на процедурата по сътрудничество, установена в член 267 ДФЕС, задължение на националната юрисдикция, а не на Съда е да установи фактите, които са в основата на спора, и да определи последиците им за решението, което следва да постанови (решения от 3 септември 2015 г., Costea, C-110/14, EU:C:2015:538, т. 13 и от 10 март 2016 г., Safe Interenvíos, C-235/14, EU:C:2016:154, т. 119). От друга страна, в рамките на разпределението на правомощията между юрисдикциите на Съюза и националните съдилища Съдът трябва да вземе предвид фактическия и правен контекст, в който се вписват преюдициалните въпроси, така както е очертан с акта за преюдициално запитване (вж. в този смисъл решения от 25 октомври 2001 г., Ambulanz Glöckner, C-475/99, EU:C:2001:577, т. 10 и от 28 юли 2016 г., Kratzer, C-423/15, EU:C:2016:604, т. 27).

По първия въпрос

- 25 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 16, буква а) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи наличието на „непряка търговска употреба“ на регистрирано географско указание, трябва спорният елемент да е използван по идентичен или по фонетично и/или визуално сходен начин, или е достатъчно този елемент да предизвиква у съответните потребители каквато и да е асоциация с посоченото указание или с прилежащия му географски район.
- 26 В хипотезата, в която се приеме, че каквато и да е асоциация с регистрираното географско указание или с прилежащия му географски район е достатъчна, за да се установи наличието на „непряка търговска употреба“ на това указание по смисъла на член 16, буква а) от Регламент № 110/2008, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи това наличие, трябва да се отчете в какъв контекст се вписва спорният елемент, и по-специално фактът, че към него е добавено уточнение относно действителния произход на продукта, поради което предоставената с този контекст информация би позволила *in fine* да се отхвърли твърдението, че става въпрос за непряка търговска употреба.
- 27 В съответствие с постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се вземат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (вж. по-конкретно решения от 23 януари 2018 г., Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, т. 40 и от 7 февруари 2018 г., American Express, C-304/16, EU:C:2018:66, т. 54).
- 28 Що се отнася, на първо място, до текста на член 16, буква а) от Регламент № 110/2008, от него следва, че тази разпоредба защитава регистрираните географски указания срещу „всяка пряка или непряка търговска употреба, отнасяща се до продукти, които не са обхванати от регистрацията, доколкото тези продукти са сравними със спиртната напитка, регистрирана под географското указание, или доколкото такава употреба използва репутацията на регистрираното географско указание“.
- 29 Използването на термина „употреба“ в тази разпоредба налага по дефиниция, както генералният адвокат е отбелязал в точка 28 от своето заключение, спорният знак да използва самото защитено географско указание във формата, в която то е регистрирано, или поне във форма, с която има толкова тесни връзки с нея, във фонетично и/или визуално отношение, че спорният знак очевидно не може да бъде разграничен от нея.
- 30 В това отношение Съдът вече е постановил, че за спиртните напитки, които не отговарят на съответните спецификации, използването на марка, която съдържа или се състои от географско указание или от понятие, което съответства на това указание, и от неговия превод, по принцип представлява пряка търговска употреба на това географско указание по смисъла на този

член 16, буква а) от Регламент № 110/2008 (решения от 14 юли 2011 г., Bureau national interprofessionnel du Cognac, C-4/10 и C-27/10, EU:C:2011:484, т. 55 и от 20 декември 2017 г., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-393/16, EU:C:2017:991, т. 34).

- 31 Следва, че положенията, които могат да попаднат в приложното поле на член 16, буква а) от Регламент № 110/2008, трябва да отговарят на изискването за използване в спорния знак на регистрираното географско указание в идентичен или поне в сходен във фонетично и/или визуално отношение вид.
- 32 Въпреки това съгласно тази разпоредба следва да се разграничат положенията, в които употребата има „пряк“ характер, от тези, в които тя има „непряк“ характер. В това отношение, както генералният адвокат е отбелязал в точка 30 от своето заключение, за разлика от „пряката“ употреба, която предполага защитеното географско указание да е поставено директно върху съответния продукт или върху неговата опаковка, „непряката“ употреба означава това указание да присъства в допълнителни маркетингови или информационни канали, например реклама на продукта или документи, свързани с него.
- 33 Що се отнася, на второ място, до контекста, в който се вписва член 16, буква а) от Регламент № 110/2008, следва да се констатира, че приложното поле на тази разпоредба трябва по необходимост да се разграничи от това на други правила за защита на регистрираните географски указания, посочени в букви б)—г) от този член. Посочената разпоредба трябва по-специално да се разграничи от положението, обхванато от буква б) от посочения член, което се отнася до „всяка злоупотреба, имитация или пресъздаване“, тоест положения, в които спорният знак не използва самото географско указание, а го внушава по такъв начин, че кара потребителят да направи достатъчно близка връзка между този знак и регистрираното географско указание.
- 34 Както е отбелязал генералният адвокат в точка 32 от своето заключение, член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 би загубил полезното си действие при широко тълкуване на буква а) от този член, както запитващата юрисдикция предвижда в рамките на първия си въпрос, в смисъл че тази буква би била приложима от момента, в който спорният знак предизвика каквато и да е асоциация с регистрирано географско указание или с прилежащия му географски район.
- 35 На трето място, следва да се констатира, че тълкуването, съгласно което, за да се установи наличието на непряка търговска употреба на регистрирано географско указание, трябва спорният елемент да е използван по идентичен или по сходен във фонетично и/или визуално отношение начин, е в най-голяма степен в състояние да гарантира всички цели, преследвани с Регламент № 110/2008, и по-специално с член 16, буква а) от него.
- 36 В това отношение следва да се припомни, че предвидената в Регламент № 110/2008 система за регистрация на географските указания на спиртните напитки цели да допринесе, както се припомня в съображение 2 от този регламент, за постигане на висока степен на защита на потребителите, за предотвратяване на измамни практики и за постигане на прозрачност на пазарите и на лоялна конкуренция (решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 24).
- 37 Освен това Съдът вече е уточнил, че предоставената от член 16 от Регламент № 110/2008 защита на географските указания трябва да се тълкува с оглед на целта, която се преследва при регистрацията на последните, а именно, както се установява от съображение 14 от този регламент, да се позволява спиртни напитки да се определят като произхождащи от определена територия, когато дадено качество, репутация или друга характеристика на тези напитки по същество се приписва на техния географски произход (решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 23 и цитираната съдебна практика).

- 38 По този начин, както е констатирал генералният адвокат в точка 38 от своето заключение, разпоредбите на Регламент № 110/2008, и по-специално на член 16 от него, имат за цел да предотвратяват злоупотребите със защитените географски указания не само в интерес на купувачите, но също и в интерес на производителите, които са положили усилия, за да гарантират очакваното качество на продуктите, носещи правомерно такива указания (вж. по аналогия решения от 14 септември 2017 г., EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, т. 82 и от 20 декември 2017 г., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-393/16, EU:C:2017:991, т. 38). В тази рамка буква а) от този член забранява по-конкретно други оператори да използват за търговски цели регистрирано географско указание за продукти, които не са обхванати от регистрацията, по-специално с цел да се възползват по неправомерен начин от това географско указание.
- 39 С оглед на гореизложените съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 16, буква а) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи наличието на „непряка търговска употреба“ на регистрирано географско указание, трябва спорният елемент да е използван по идентичен или фонетично и/или визуално сходен начин. При това положение не е достатъчно този елемент да може да предизвиква у съответните потребители каквато и да е асоциация с посоченото указание или с прилежащия му географски район.
- 40 С оглед на отговора, даден на първата част от първия въпрос, не следва да се отговаря на втората част от него.

По втория въпрос

- 41 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи наличието „пресъздаване“ на регистрирано географско указание, трябва да е налице фонетично и/или визуално сходство между спорния елемент и това указание, или е достатъчно този елемент да предизвиква у съответните потребители каквато и да е асоциация с посоченото указание или с прилежащия му географски район.
- 42 В хипотезата, в която се приеме, че каквато и да е асоциация с регистрираното географско указание или с прилежащия му географски район е достатъчна за наличието на „пресъздаване“ на това указание по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи това наличие, трябва да се вземе предвид контекстът, в който се вписва спорният елемент, и по-конкретно фактът, че към него е добавено уточнение относно действителния произход на продукта, поради което предоставената с този контекст информация би позволила *in fine* да се обори твърдението, че става въпрос за „пресъздаване“.
- 43 За да се даде полезен отговор на запитващата юрисдикция, следва да се припомни, че член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 защитава географските указания срещу всяко „пресъздаване“ „дори ако е посочен действителният произход на продукта или ако географското указание е използвано в превод или е придружено от израз като „като“, „ВИД“, „стил“, „произведен от“, „с аромат на“ или друг сходен термин“.
- 44 Според практиката на Съда понятието „пресъздаване“ обхваща хипотезата, в която понятието, използвано за обозначаване на продукт, включва част от защитено географско указание, така че онова, което потребителят си представя, когато срещне наименованието на продукта, е ползващата се от това указание стока (решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 21 и цитираната съдебна практика).

- 45 По този начин, за да се установи наличието на „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008, Съдът е приел, че освен включването на част от защитено географско указание в понятието, използвано за обозначаване на разглеждания продукт, националният съд следва да провери и че онова, което потребителят си представя, когато срещне наименованието на продукта, е ползващата се от това указание стока. Следователно националният съд следва да се основе главно на предполагаемата с оглед на понятието, използвано за обозначаване на разглеждания продукт, реакция на потребителя, тъй като от съществено значение е последният да направи връзка между това понятие и защитеното географско указание (решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 22).
- 46 От гореизложеното следва, както е отбелязал генералният адвокат в точка 55 от своето заключение, че частичното включване на защитено географско указание в спорния знак не представлява задължително условие за прилагането на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008. Следователно, за да се прецени наличието на „пресъздаване“ по смисъла на тази разпоредба, националният съд има задачата да провери дали онова, което потребителят си представя, когато срещне наименованието на съответния продукт, е ползващата се от защитеното географско указание стока.
- 47 В това отношение следва да се уточни, че в рамките на тази преценка националният съд следва да вземе предвид възприятията на средния европейски потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен (решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 25 и 28).
- 48 Освен това Съдът вече е постановил, че е законосъобразно да се приеме наличие на пресъздаване на защитено географско указание, когато, що се отнася до аналогични по вид продукти, търговските наименования са сродни във фонетично и визуално отношение (решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 49 При все това, както е отбелязал генералният адвокат в точка 58 от своето заключение, установяването на фонетично и визуално сродство на спорното наименование със защитеното географско указание също не представлява задължително условие, за да се докаже наличието на „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008. Всъщност то представлява само един от критериите, които следва да се вземат предвид от националния съд, когато преценява дали онова, което потребителят си представя, когато срещне наименованието на съответния продукт, е ползващата се от защитеното географско указание стока. Следва, че не е изключено да се установи наличието на „пресъздаване“ дори ако подобно сродство липсва.
- 50 Освен критериите относно частичното включване на защитено географско указание в спорното наименование и фонетичното и визуално сродство на това наименование с указанието, Съдът е отбелязал, че при необходимост трябва да се вземе предвид критерият за съществуващата „концептуална близост“ между тези две понятия, принадлежащи към различни езици; такава близост, подобно на другите горепосочени критерии, е от естество да накара потребителя да си представи продукта, чието географско указание е защитено, когато пред него се появи сравнима стока, носеща спорното наименование (решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 51 От горепосоченото следва, че определящ критерий за определянето на понятието „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 е този дали онова, което потребителят пряко си представя, когато срещне спорно наименование, е ползващата се от защитеното географско указание стока, което националният съд има задачата да прецени, като отчита при необходимост частичното включване на защитено географско указание в спорното наименование, фонетичното и/или визуалното сродство на това наименование с указанието, или още концептуалната близост между посочените наименование и указание.

- 52 Следователно в делото по главното производство запитващата юрисдикция ще има задачата да провери дали средният европейски потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, пряко си представя защитеното географско указание, тоест „Scotch Whisky“, когато срещне сходен продукт със спорното наименование, в случая „Glen“, като отчита, поради липсата на фонетично и/или визуално сродство на това наименование със защитеното географско указание и на частично включване на това указание в посоченото наименование, концептуалната близост между посоченото указание и това наименование.
- 53 За сметка на това предложеният от запитващата юрисдикция критерий в рамките на втория ѝ въпрос, за да се установи дали е налице „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008, тоест това, че спорният елемент от въпросния знак би трябвало да предизвиква в съзнанието на съответните потребители каквато и да е асоциация с регистрираното географско указание или с прилежащия му географски район, не би могъл да се възприеме, доколкото с него не може да се установи достатъчно пряка и недвусмислена връзка между този елемент и това указание.
- 54 Освен това, както е отбелязал генералният адвокат в точки 61—63 от своето заключение, ако за установяването на подобно пресъздаване беше достатъчно в съзнанието на потребителя да се предизвика каквато и да е асоциация със защитено географско указание, това би довело, първо, до навлизане на буква б) от член 16 от Регламент № 110/2008 в приложното поле на разпоредбите, които идват след нея в този член, а именно букви в) и г) от него, засягащи хипотези, при които препратката към защитено географско указание е дори още по-деликатна, отколкото при неговото „пресъздаване“.
- 55 Второ, употребата на подобен критерий би довела до непредвидимо разширяване на приложното поле на този регламент и би създадо значителни рискове, по-конкретно за правната сигурност на засегнатите икономически оператори. Всъщност в съответствие със съображение 4 от Регламент № 110/2008 законодателят на Съюза цели да „гарантира по-систематичен подход в законодателството, регулиращо спиртните напитки“, като предвижда „ясно определени критерии“ по-конкретно „за защита на географските указания“. Приемането на толкова неясен и широкообхватен критерий, като предложения от запитващата юрисдикция в рамките на втория ѝ въпрос, обаче би било в разрез с тази цел.
- 56 С оглед на всички гореизложени съображения на първата част от втория въпрос следва да се отговори, че член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да установи наличието на „пресъздаване“ на защитено географско указание, запитващата юрисдикция трябва да прецени дали онова, което средният европейски потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, пряко си представя, когато срещне спорното наименование, е ползващата се от защитеното географско указание стока. В рамките на тази преценка тази юрисдикция трябва, при липсата, първо, на фонетично и/или визуално сродство на това спорно наименование със защитеното географско указание и второ, на частично включване на това указание в посоченото наименование, да отчете евентуално концептуалната близост между посоченото наименование и указание.
- 57 Що се отнася до втората част на втория въпрос, отнасяща се до ролята на контекста, в който се вписва спорното наименование, при проверката от националния съд за наличието на „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008, следва да се констатира, че от текста на тази разпоредба следва, че може да е налице „пресъздаване“ дори ако е посочен действителният произход на продукта (решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 43 и цитираната съдебна практика).

- 58 От акта за преюдициално запитване следва, че г-н Klotz, ответник в главното производство, поддържа, че наименованието „Glen Buchenbach“ представлява игра на думи въз основа на името на мястото на произход на спорната напитка в главното производство, тоест „Berglen“, и името на местна река, тоест „Buchenbach“. При все това Съдът вече е постановил, че е без значение с оглед на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 това, че спорното наименование съответства на името на предприятието и/или на мястото, където се произвежда продуктът (вж. в този смисъл решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 42—45).
- 59 Освен това, както е посочил генералният адвокат в точка 81 от своето заключение, Съдът е уточнил също, че обстоятелството, че спорното наименование препраща към място на производство, известно на потребителите в държавата членка, в която то се произвежда, не е релевантно за преценката на понятието „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008, тъй като тази разпоредба защитава регистрираните географски указания срещу всяко „пресъздаване“ на цялата територия на Съюза и с оглед на необходимостта да се гарантира ефективна и единна защита на посочените указания на тази територия последната се отнася до всички потребители на тази територия (решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 27).
- 60 С оглед на предходните съображения на втората част от втория въпрос следва да се отговори, че член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи наличието на „пресъздаване“ на регистрирано географско указание, не следва да се взема предвид контекстът, в който се вписва спорният елемент, и по-конкретно фактът, че към този елемент е добавено уточнение относно действителния произход на съответния продукт.

По третия въпрос

- 61 С третия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 16, буква в) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи дали е налице „невярно или въвеждащо в заблуждение указание“, забранено с тази разпоредба, следва да се отчита контекстът, в който е използван спорният елемент, по-специално когато към него е добавено указание относно действителния произход на въпросния продукт.
- 62 Следва да се припомни, че по силата на член 16, буква в) от Регламент № 110/2008 регистрирано географско указание е защитено срещу „всяко друго невярно или въвеждащо в заблуждение указание относно източника, произхода, естеството или съществените качества при описанието, представянето или етикетирането на продукта, което може да създаде невярна представа за произхода му“.
- 63 Най-напред следва да се констатира, че противно на поддържаното от Европейската комисия, нищо в текста на тази разпоредба не сочи, че намерението на законодателя на Съюза е било да се отчита контекстът, в който е използван спорният елемент, за да се установи дали е налице „невярно или въвеждащо в заблуждение указание относно източника, произхода, естеството или съществените качества“.
- 64 Всъщност, както е отбелязал генералният адвокат в точка 92 от своето заключение, изразът „невярно или въвеждащо в заблуждение указание [...] при описанието, представянето или етикетирането на продукта“ представлява изброяване на различни носители, върху които може да се намира указанието, за което се подозира, че е невярно или въвеждащо в заблуждение. От това не би могло да се направи изводът, че това указание трябва да се разглежда заедно с останалата информация, която евентуално е дадена при описанието, представянето или етикетирането на съответния продукт.

- 65 По-нататък, както също е посочил генералният адвокат в точка 96 от своето заключение, следва да се уточни, че член 16 от Регламент № 110/2008 съдържа степенувано изброяване на забранени деяния, при което буква в) от този член трябва да се разграничи от букви а) и б), които я предшества. Докато буква а) от посочения член се ограничава до действията по употреба на дадено защитено географско указание, а буква б) — до действията по злоупотреба, имитация или пресъздаване, буква в) разширява периметъра на защитата, като включва в него „всяко друго [...] указание“, тоест предоставената на потребителите информация, която се съдържа в описанието, представянето или етикетирането на съответния продукт, която, макар в действителност да не пресъздава защитеното географско указание, е квалифицирана като „невярн[а] или въвеждащ[а] в заблуждение“ от гледна точка на връзките на продукта с това указание.
- 66 В това отношение следва да се уточни, първо, че използваният в член 16, буква в) от Регламент № 110/2008 израз „всяко друго [...] указание“ включва информацията, която може да е посочена под каквато и да е форма, при описанието, представянето или етикетирането на съответния продукт, по-конкретно под формата на текст, изображение или опаковка, които могат да дадат сведения относно източника, произхода, естеството или съществените качества на този продукт.
- 67 Второ, достатъчно е невярно или въвеждащо в заблуждение указание да се намира в един от трите носителя, посочени в тази разпоредба, тоест „при описанието, представянето или етикетирането“ на въпросния продукт, за да се приеме, че то „може да създаде невярна представа за произхода му“ по смисъла на посочената разпоредба.
- 68 От гореизложеното следва, че член 16, буква в) от Регламент № 110/2008 предвижда широка защита на регистрираните географски указания. Ако въпреки това беше възможно да се разреши посочване на невярно или въвеждащо в заблуждение указание поради допълнителната информация, свързана с това указание и отнасяща се по-конкретно до действителния произход на въпросния продукт, тази разпоредба обаче би загубила полезното си действие.
- 69 Накрая, както вече беше посочено в точка 38 от настоящото решение, Регламент № 110/2008, и по-конкретно член 16 от него, имат за цел да защитават регистрираните географски указания в интерес на потребителите, които не трябва да бъдат въведени в заблуждение с неподходящи указания, и същевременно в интерес на икономическите оператори, които понасят по-големи разходи, за да гарантират качеството на продуктите, носещи правомерно защитени географски указания. Всъщност тези оператори трябва да бъдат предпазени срещу действия на нелоялна конкуренция.
- 70 Както обаче е отбелязал генералният адвокат в точка 101 от своето заключение, осъществяването на тези цели би било застрашено, ако защитата на географските указания може да бъде ограничавана, поради това че има допълнителна информация в близост до указание, което е невярно или въвеждащо в заблуждение по смисъла на член 16, буква в) от Регламент № 110/2008, тъй като подобно тълкуване би означавало да се приеме използването на такова указание, стига то да е съпроводено от точна информация.
- 71 С оглед на всички предходни съображения на третия въпрос следва да се отговори, че член 16, буква в) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи наличието на „невярно или въвеждащо в заблуждение указание“, забранено с тази разпоредба, не следва да се отчита контекстът, в който е използван спорният елемент.

По съдебните разноси

72 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) Член 16, буква а) от Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определениято, описанието, представянето, етикетирването и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи наличието на „непряка търговска употреба“ на регистрирано географско указание, трябва спорният елемент да е използван по идентичен или фонетично и/или визуално сходен начин. При това положение не е достатъчно този елемент да може да предизвиква у съответните потребители каквато и да е асоциация с посоченото указание или с прилежащия му географски район.
- 2) Член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да установи наличието на „пресъздаване“ на защитено географско указание, запитващата юрисдикция трябва да прецени дали онова, което средният европейски потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, пряко си представя, когато срещне спорното наименование, е ползващата се от защитеното географско указание стока. В рамките на тази преценка тази юрисдикция трябва, при липсата, първо, на фонетично и/или визуално сродство на това спорно наименование със защитеното географско указание и второ, на частично включване на това указание в посоченото наименование, да отчете евентуално концептуалната близост между посоченото наименование и указание.

Член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи наличието на „пресъздаване“ на регистрирано географско указание, не следва да се взема предвид контекстът, в който се вписва спорният елемент, и по-конкретно фактът, че към този елемент е добавено уточнение относно действителния произход на съответния продукт.
- 3) Член 16, буква в) от Регламент № 110/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи наличието на „невярно или въвеждащо в заблуждение указание“, забранено с тази разпоредба, не следва да се отчита контекстът, в който е използван спорният елемент.

Подписи